

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **H. V. N.**, narozený XXX
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem P. R.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Národní centrála proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování**
sídlem Na Baních 1304, 156 00 Praha 5
doručovací adresa: PO BOX 41/NCOZ, 156 80 Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevyřízení bodu 2. žádosti žalobce ze dne 5. 3. 2020 o poskytnutí informací

takto:

I. Žalovanému se ukládá povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 5. 3. 2020 v rozsahu bodu 2. žádosti, v němž žalobce požadoval poskytnutí „*soupisu vložených dokumentů nebo sběrného archu ke spisu ve věci NCOZ č.j. NCOZ-6099/TČ-2016-411400-O, vedených podle § 12/2 nebo 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby*“, a to do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

II. V rozsahu bodu 2 žádosti, v němž žalobce požadoval poskytnutí informace „*zda povinný v uvedené věci vede soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch a pokud ano, od kterého dne*“, se žaloba zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět sporu

1. Žalobou doručenou Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v nevyřízení bodu 2. jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 5. 3. 2020 adresované Policii České republiky, Národní centrále proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen „žalovaný“).

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že dne 5. 3. 2020 podal u žalovaného žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), kde v bodě 2. požadoval poskytnout *„Soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch ke spisu čj. NCOZ-6099/TČ-2016-411400-O vedený podle § 12 odst. 2 nebo 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby. V případě neposkytnutí kopie dokumentu žádá o sdělení, zda povinný subjekt v uvedené věci soupis vede a od kterého dne.“*. Žalovaný požadované informace v zákonné lhůtě neposkytl a ve své odpovědi ze dne 30. 3. 2020, č. j. NCOZ-3463-3/ČJ-2020-4100PI, uvedl, že se jedná o totožnou žádost, o které rozhodl již rozhodnutím ze dne 28. 6. 2019, č. j. NOCZ-6318-7/ČJ-2019-4100PI. S tímto postupem žalovaného žalobce nesouhlasí.
3. Žalobce namítl, že jeho předchozí žádost se týkala soupisu vložených dokumentů k analogové verzi jeho trestního spisu, jejíž poskytnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 6. 2019 odmítl. Ve skutečnosti však žalovaný soupis vložených dokumentů k analogové verzi trestního spisu nevede, neboť soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch vede podle pokynu policejního prezidenta č. 170/2015 v neveřejném informačním systému ETŘ (*Evidence trestního řízení, pozn. soudů*) a obsahuje kompletní obsah dokumentů v trestním spise a nikoli obsah omezené analogové verze trestního spisu určené pro soud a pro obviněné. Nynější žádostí požadoval žalobce právě tento soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch, nejedná se tudíž o totožnou žádost, o níž bylo žalovaným pravomocně rozhodnuto. Předchozí žádost navíc byla odmítnuta, což nezakládá překážku věci rozhodnuté.
4. Žalobce navrhl, aby městský soud přikázal žalovanému, že je povinen vydat do 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o bodu 2. žalobcovy žádosti o informace podané dne 5. 3. 2020.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 30. 10. 2020 uvedl, že bod 2. žádosti žalobce o informace ze dne 5. 3. 2020 vyřídil v zákonné lhůtě písemností ze dne 30. 3. 2020, č. j. NCOZ-3463-2/ČJ-2020-4100PI, kde uvedl, že *„Soupis vložených dokumentů ve smyslu*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

ustanovení § 12 odst. 2, 3, vyhlášky Ministerstva vnitra č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, je ve věci č. j. NCOZ-6099/TČ-2016-411400-O veden, a to ode dne 5. září 2016. Pokud jde o poskytnutí soupisu vložených dokumentů, povinný subjekt sděluje, že tento nebude žadateli poskytnut. Totožný dotaz stejného žadatele na základě jeho žádosti dle zákona. č. 106/1999 Sb. ze dne 3. června 2019 již povinný subjekt vyřídil ve svém rozhodnutí ze dne 28. června 2019 pod č. j. NCOZ-6318-7/ČJ-2019-4100PI, a to odmítnutím poskytnutí této informace. Důvody odmítnutí trvají i nadále.“.

6. Proti vyřízení žádosti podal žalobce dne 3. 4. 2020 stížnost, o níž rozhodlo Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán dne 28. 4. 2020 pod č. j. MV-61153-3/KM-2020, tak, že postup žalovaného potvrdil. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí o stížnosti uvedlo, že žalobce „Ve své žádosti ze dne 3. 6. 2019 požádal o: „umožnění nahlédnutí do spisu vedených ve věci čj. NCOZ-6099/TČ-2016-411400 v elektronické podobě ...a...o nahlédnutí a pořízení kopie soupisu dokumentů a příloh obsažených v trestním spise ve věci vedené pod čj. NCOZ-6099/TČ-2016-411400 v analogové podobě“. Žádost o informace ze dne 3. 6. 2019 obsahovala mimo jiné dva požadavky, které ve svém souhrnu představují stejný rozsah požadovaných informací, jako v pozdější stěžovatelově žádosti ze dne 5. 3. 2020. Stížnostní námitku tak nadřízený orgán neshledal důvodnou.“.
7. Žalovaný uvedl, že žalobce pod bodem 1. žádosti ze dne 3. 6. 2019 požadoval nahlédnout do spisu vedeného v elektronické podobě a pořídit si kopii spisu takto vedeného v ETŘ, což znamená, že vyhověním jeho žádosti by žalobce nahlédnutím do ETŘ získal úplné informace (soupis všech vložených dokumentů v tomto spise), ohledně nichž si chtěl následně pořídit kopie. Je tedy zřejmé, že pod tímto bodem požadoval shodné informace po žalovaném, které poté žádal též v žádosti ze dne 5. 3. 2020. Pod bodem 2. žádosti ze dne 3. 6. 2019 požadoval žalobce soupis dokumentů v trestním spise, který je veden v analogové podobě (jak nyní uvádí ve své žalobě), pouze tato část žalobcovy žádosti se vztahovala k analogové verzi trestního spisu. Soupis vložených dokumentů k analogové verzi trestního spisu je však součástí soupisu všech vložených dokumentů vedených elektronicky v systému ETŘ. Žalovaný následně shrnul nejzásadnější důvody pro neposkytnutí požadované informace pod bodem č. 1 žádosti ze dne 3. 6. 2019, které uvedl již v rozhodnutí ze dne 28. 6. 2019, a na něž odkázal ve sdělení ze dne 30. 3. 2020.
8. Žalovaný závěrem navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

9. Při posouzení žaloby vycházel městský soud v souladu s § 81 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce ani žalovaný se k výzvě městského soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřili (jejich souhlas byl tedy presumován), rozhodl městský soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
10. Žaloba je důvodná.
11. Z obsahu správních spisů předložených žalovaným soud pro souzenou věc zjistil jako rozhodný následující skutkový stav.
12. K předešlé žádosti ze dne 3.6.2019
13. Žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 3. 6. 2019 byla doručena žalovanému téhož dne. Žalobce v žádosti požádal o sdělení následujících údajů:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

„1. Žadatel žádá o umožnění nahlédnout do spisů vedených ve věci č.j.: NCOZ-6099/TČ-2016-411400 v elektronické podobě na základě spisového řádu stanoveného pro policii Pokynem policejního prezidenta 170 ze dne 02.11.2015 ve znění pozdějších změn, zejména na základě čl. 29 a násl. pokynu. Žadatel

zároveň žádá, aby mu bylo umožněno pořízení kopie spisů vedených takto v systému ETR. K tomu žádá o sdělení, jakým technickým způsobem si může kopii spisu pořídit. ...

2. Žadatel dále žádá o nahlédnutí a pořízení kopie soupisu dokumentů a příloh obsažených v trestním spise ve věci vedené pod č.j.: NCOZ-6099/TČ-2016-411400 v analogové podobě. Trestní spis podle ustanovení § 12/2, 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb. o podrobnostech výkonu spisové služby musí být opatřen soupisem vložených dokumentů nebo sběrným archem. ...“.

14. Z rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. NCOZ-6318-7/ČJ-2019-4100PI, bylo zjištěno, že žádost o poskytnutí informací ze dne 3. 6. 2019 v té části, na niž se nevztahuje režim § 65 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“), byla odmítnuta, a to podle § 15 odst. 1 za použití § 11 odst. 1 písm. a) na základě důvodů uvedených v § 11 odst. 4 písm. a) ve spojení s § 11 odst. 6 informačního zákona. Podle těchto ustanovení povinné subjekty neposkytnou informaci o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces, jakož ani informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.
15. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 28. 6. 2019 žalovaný k bodu 1. žádosti žalobce uvedl, že právo nahlížet do spisu se nevztahuje na nahlížení do materiálů, které jsou pouhými vnitřními pomůckami a pracovními materiály orgánů činných v trestním řízení, jako je tomu v případě elektronické evidence spisového materiálu jako celku a dokumentů/materiálů v této elektronické evidenci obsažených, které jsou interní povahy. (K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010 - 73). K bodu 2. žádosti žalobce uvedl žalovaný, že „Pojem „soupis vložených dokumentů“ a „sběrný arch“, jejichž vedení upravuje vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, je třeba odlišovat od pojmu „obsah spisu“ či „spisový přehled“, kterým je opatřován trestní spis. ... Poskytnutím těchto informací by povinný subjekt fakticky umožnil žadateli nahlédnout do evidence spisového materiálu vedené v elektronické podobě jako celku a poskytl by tak soupis všech (tedy i ryze interních) dokumentů v této elektronické evidenci obsažených. ... Zveřejnění nebo poskytnutí požadovaných interních informací by mohlo ohrozit probíhající předmětné trestní řízení, a to zejména tím, že by byly zveřejněny dokumenty, které souvisejí nebo v budoucnu mohou souviset s probíhajícím trestním řízením a na jejichž podkladě budou opatřovány další důkazy a prováděna další šetření za účelem objasnění věci, přičemž zveřejnění takových informací by mohlo opatřování dalších důkazů nebo výsledek dalších šetření zmařit.“.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

16. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019 bylo žalobci doručeno dne 2. 7. 2019 prostřednictvím datové schránky jeho zástupce, jak vyplývá z elektronické doručky založené ve správním spise. Proti rozhodnutí podal žalobce dne 11. 7. 2019 odvolání. Z rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 8. 2019, č. j. MV-104669-3/KM-2019, bylo zjištěno, že odvolání žalobce bylo zamítnuto a rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019 potvrzeno. Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 8. 2019 podal žalobce správní žalobu, která je nyní předmětem přezkumu ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 138/2019.
17. K předmětné žádosti žalobce ze dne 5.3.2020.
18. Žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 5. 3. 2020 byla doručena žalovanému dne 6. 3. 2020. Žalobce v žádosti požádal pod bodem 2. o poskytnutí následujících údajů:
„2. soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch ke spisu ve věci NCOZ č.j. NCOZ-6099/TC-2016-411400-O, vedené podle § 12/2 nebo 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb. o podrobnostech výkonu spisové služby. Dále též informaci, zda povinný v uvedené věci vede soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch a pokud ano, od kterého dne.“
19. Ze sdělení žalovaného ze dne 30. 3. 2020, č. j. NCOZ-3463-2/ČJ-2020-4100PI, bylo zjištěno, že k bodu 2. žádosti o poskytnutí informace ze dne 5. 3. 2020 bylo žalobci sděleno, že soupis vložených dokumentů ve smyslu § 12 odst. 2, 3 citované vyhlášky je v dané věci veden od 5. 9. 2016. Co se týče části žádosti týkající se poskytnutí soupisu vložených dokumentů, žalovaný uvedl, že soupis žalobci neposkytne. Žalovaný dále uvedl, že totožný dotaz stejného žadatele na základě jeho žádosti ze dne 3. 6. 2019 již vyřídil v rozhodnutí ze dne 28. 6. 2019 odmítnutím poskytnutí této informace, přičemž důvody odmítnutí trvají i nadále.“. Sdělení žalovaného bylo žalobci doručeno 1. 4. 2020 prostřednictvím datové schránky jeho zástupce, jak vyplývá z elektronické doručky založené ve správním spise. Proti sdělení žalovaného podal žalobce dne 3. 4. 2020 stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) informačního zákona, neboť se podle jeho názoru nejednalo o totožnou žádost o informace, o které již bylo pravomocně rozhodnuto.
20. Z rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 4. 2020, č. j. MV-61153-3/KM-2020, bylo zjištěno, že byl potvrzen dle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona [*pozn. soudu: ve výroku je jen nesprávně uvedeno písm. c) téhož ustanovení*] postup žalovaného jako povinného subjektu při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 5. 3. 2020. Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 4. 2020 podal žalobce správní žalobu, která byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2020, č. j. 6 A 54/2020 - 19, odmítnuta s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 - 40. Následně žalobce podal žalobu proti nečinnosti žalovaného, jenž je nyní předmětem tohoto řízení.
21. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Podmínky tohoto řízení a postup soudu při rozhodování o těchto žalobách je upraven v § 79 a násl. s. ř. s., podle kterého se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 81 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a

stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

22. Městský soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky pro věcné projednání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Podmínkou aktivní legitimace podle § 79 odst. 1 s. ř. s. je bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti musí být splněna již k okamžiku podání žaloby.
23. Podle § 16a odst. 1 informačního zákona *může* žadatel podat stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace.
24. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017 - 21, stížnost podle § 16a informačního zákona je třeba považovat za prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak ve svém usnesení ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 - 40, vyslovil právní větu, že „Potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.“.
25. Městský soud shledal, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti tím, že podal na postup žalovaného stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) informačního zákona (ze správního spisu vyplývá, že stížnost byla vyřízena Ministerstvem vnitra dne 28. 4. 2020 pod č. j. MV-61153-3/KM-2020 tak, že postup žalovaného byl potvrzen). Je zřejmé, že žalobce vyčerpal přípustné prostředky na ochranu proti nečinnosti žalovaného, žaloba je tedy přípustná.
26. Městský soud se následně při posuzování důvodnosti žaloby proti nečinnosti správního orgánu musel zabývat otázkou, zda žalovaný byl či nebyl nečinný, a to to v rozsahu žalobcem tvrzené nečinnosti ve vztahu k bodu 2. předmětné žádosti o informace ze dne 5.3.2020. Při posuzování nečinnosti jsou v této souvislosti možné tři alternativy: (1) povinný subjekt poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný subjekt vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 informačního zákona], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 informačního zákona], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný subjekt v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2019, č. j. 5 As 18/2017 - 57).
27. V řízení dle § 16a informačního zákona se prostřednictvím stížnostních důvodů stanovených v odst. 1 písm. b) a c) lze domáhat vyřízení žádosti. Povinný subjekt v rámci autoremedury dle § 16a odst. 5 může sám stížnosti vyhovět. Nevyhoví-li povinný subjekt žádosti v rámci autoremedury, může nadřízený orgán dle § 16a odst. 6 informačního zákona jeho postup potvrdit, přikázat povinnému subjektu žádost ve stanovené lhůtě vyřídit nebo věc převzít a informaci sám poskytnout nebo vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti (dané se neuplatní vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

28. Vyhověním žádosti v rámci autoremedury se rozumí buď poskytnutí informace, nebo vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti, tedy vyčerpání celého obsahu žádosti některým z těchto způsobů. Právě těmito úkony správního orgánu se zasahuje do právní sféry jednotlivce žádajícího o informace. Právní sféra jednotlivce *není* dotčena potvrzením postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona [v rámci stížnostních důvodů dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) téhož zákona]. Nadřízený orgán toliko konstatuje, že souhlasí s postupem povinného subjektu, přičemž svým závěrem nemůže ovlivnit veřejná subjektivní práva, neboť jím nerozhodl o žádosti či její části, jejíž vyřízení se žádá (nerozhodl o meritu věci). Uváděné stížnostní důvody [§ 16a odst. 1 písm. b) a c) informačního zákona] směřují přímo proti nečinnosti povinného subjektu, přičemž základem nečinnosti není rozhodnutí ve věci samé, ale právě jeho absence (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 - 40).
29. V projednávané věci je podstatné, že žalobce tvrdí, že mu žalovaný neposkytl informace požadované pod bodem 2. žádosti o informace ze dne 5. 3. 2020, ani nevydal rozhodnutí o (částečném) odmítnutí jeho žádosti.
30. Mezi účastníky není sporné, že nadřízený orgán v průběhu řízení o žalobě postup žalovaného potvrdil. Fakticky se tedy situace žalobce po řízení o stížnosti nijak nezměnila, neboť ani Ministerstvo vnitra neposkytl žalobci informace, kterých se mu dle jeho tvrzení nedostalo, popř. nevydalo rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti [srov. kompetenci nadřízeného orgánu dle § 16a odst. 6 písm. c) informačního zákona].
31. Městský soud se tedy na základě shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu zabýval otázkou, zda žalovaný vyřídil bod 2. žádosti o poskytnutí informací tak, jak ji žalobce podal dne 5. 3. 2020.
32. Pod bodem 2. žalobce požadoval poskytnout soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch ke spisu žalovaného ve věci vedené pod č. j. NCOZ-6099/TČ-2016-411400-O podle § 12 odst. 2 nebo 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby (dále jen „vyhláška č. 259/2012 Sb.“), dále požadoval poskytnout informaci, zda žalovaný v uvedené věci vede soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch, a pokud ano, od kterého dne.
33. Z odpovědi žalovaného ze dne 30. 3. 2020 je zřejmé, že k bodu 2. žalovaný odpověděl, že soupis vložených dokumentů ve smyslu § 12 odst. 2, 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb. je ve věci veden od 5. 9. 2016. V této části bodu 2. žádosti tedy byla požadovaná informace žalobci poskytnuta a žalobce tuto skutečnost v podané žalobě ani nerozporuje. Ohledně poskytnutí soupisu vložených dokumentů žalovaný sdělil, že tento žalobci neposkytne, neboť jeho totožný dotaz na základě žádosti ze dne 3. 6. 2019 již vyřídil rozhodnutím ze dne 28. 6. 2019, jímž odmítl poskytnutí této informace, přičemž uvedl, že důvody odmítnutí stále trvají. V této části bodu 2. žádosti tedy nebyla požadovaná informace žalobci poskytnuta. Toto vyřízení však žalobce neakceptoval, když odlišil obsah obou žádostí a ve stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. b), c) informačního zákona namítl, že jeho předchozí žádost se týkala soupisu vložených dokumentů k analogové verzi trestního spisu, přičemž tato žádost byla žalovaným odmítnuta. Žalobce uvedl, že k analogové verzi trestního spisu žalovaný soupis vložených dokumentů nevede, nýbrž vede podle pokynu policejního prezidenta č. 170/2015 v systému ETR soupis všech dokumentů k určitému číslu jedacímu, jehož poskytnutí požadoval právě v bodu 2. žádosti o informace ze dne 5. 3. 2020, kteréžto mu však nebyly poskytnuty.

34. Ze správních spisů předložených žalovaným je zřejmé, že žalovaný o bodu 2. žádosti žalobce ze dne 5. 3. 2020 nerozhodl ani jedním z výše uvedených způsobů požadovaných informačním zákonem. Potvrzení postupu žalovaného jako povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b), c) téhož zákona, totiž není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace, jak již judikoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve shora citovaném usnesení ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 - 40. Pokud má žalovaný jako povinný subjekt za to, že informace již byla žadateli o informace poskytnuta, avšak byla podána nová žádost, nadto odlišného znění, má přesto povinnost o nové žádosti v zákonné lhůtě rozhodnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2004, sp. zn. 5 A 65/2002, publ. pod č. 750/2006 Sb. NSS). K tomu mu nezbyvá než opět využít § 15 odst. 1 informačního zákona a žádost odmítnout. V dané věci nebylo vydáno rozhodnutí, v němž by žalovaný právě zvážil obsah a cíl žádosti žalobce v bodu 2., v němž se mýlí s názorem žalobce na předmět informace, a odůvodnil, zda jde o stejný obsah žádosti či nikoliv a z jakých důvodů informaci odmítá poskytnout. Proto ve vztahu k první části bodu 2. žádosti ze dne 5.3.2020, kterou žalobce požadoval poskytnutí soupisu vložených dokumentů nebo sběrného archu ke spisu ve věci vedené žalovaným pod č. j. NCOZ-6099/TČ-2016-411400-O dle § 12 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb., byl žalovaný nečinný.
35. Ve zbývajícím bodu 2. žádosti je z podkladů správního řízení patrné, že žalobci byla požadovaná informace o tom, že soupis vložených dokumentů je u povinného subjektu veden, a to od data 5. 9. 2016, poskytnuta, k této části žádosti tedy žalovaný nečinný nebyl.

V. Závěr a náklady řízení

36. Městský soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba je zčásti důvodná, a proto uložil žalovanému dle § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost rozhodnout ve výroku uvedené věci, k čemuž mu stanovil lhůtu 15 dnů. Poskytnutá lhůta nepřekračuje mezní lhůtu stanovenou v § 81 odst. 2 druhé části věty s. ř. s.
37. Soud rozhodl o nákladech řízení dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tyto náklady jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem. Zástupce žalobce učinil dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bod 5. ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a za každý tento úkon mu náleží režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Částka je dále zvýšena o 1 428 Kč odpovídající náhradě za daň z přidané hodnoty, již je zástupce žalobce jako plátce DPH povinen z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů státu odvést. Celkem tak náklady řízení žalobce činí částku 10 228 Kč, již je žalovaný povinen uhradit do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. ledna 2021

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.